

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 5 вересня 1981 року

№ 107 (2991)

Ціна
2 коп

Радяться секретарі первинних

Позавчора в Будинку політосвіти обкому Компартії України відбулася нарада секретарів первинних парторганізацій навчальних закладів, лікувальних, культурно-освітніх установ та організацій. На ній розглянуто завдання дальшого підвищення рівня організаційно-партійної, ідеологічної і політико-виховної роботи у світлих рішнях XXVI з'їзду КПРС, вказівку і рекомендації, висловлені на з'їзді Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

З доповіддю на нараді виступив другий секретар обкому Компартії України Л. Ф. Кібець. Учасники наради обмінялися досвідом роботи.

Дружбі міцніти

На першому уроці нового навчального року у Ленінському — гостині учнів середньої школи № 13 м. Кіровограда були їхні шефи — молодь заводу радіовиробів.

Понад п'ять років заводчани підтримують дружні зв'язки зі школярами. Протягом усього навчального року хлопці і дівчата із радістю приходять до своїх молодших друзів. Розповідають їм про підприємство, про те, які хороші роботи там люди так працюють. Комсомольські збори, «трудові десанти», вечори відпочинку — всі ці заходи проходять на заводі і в школі при активній участі молодих виробничників й учнів.

А першого вересня до старшокласників 8—9 класів завітали колишні ученики десятирічки № 13, радіомонтажники Ірина Лисак, секретар комітету комсомолу заводу Микола Комісаренко, член комітету комсомолу Олександр Голубченко. Мова йшла про виробничі усніх молоді підприємства, про різні заводські спеціальності. Хлопці й дівчата намітили спільний план дій на майбутнє. Близький дружбі міцніти й надалі.

Л. САВИНСЬКА.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

Ранки нагадують про зиму

На ферму ми з другим секретарем райкому комсомолу Василем Загородним прийшли вдосвіта. Світилися лише вікна в корівниках і одне-двоє на селі, та ще далекі яскраві зорі горіли холодно у безмісячній височині, коли ми прибули в Перчунове першого дня осені. Заверемою уже дав дівчатом розпорядження і записи на вранішній наряд.

— Вам потрібні цифри? — перепитала обліковець ферми А. І. Красножон. — Будь ласка. З молодих найбільше від кожної корови за 8 місяців надоїла Ольга Платонова. Зобов'язання на рік у неї 3400 кілограмів, а нині вже має 2350. Досить невеликих підрахунків, щоб пересвідчитися — виконати зобов'язання їй під силу.

Високі надії цього року і у Валентини Костюк, Гачні Циколь. Останні два місяці поспіль дівчата здають молоко виключно першим сортом — тобто жирне, смачне.

— Ми б хотіли побачити Марію Угрин, яка очолює комсомольсько-молодіжний колектив доярок, — сказали ми Алісі Іванівні, сподіваючись на її допомогу.

— А вона в нас уже не працює, — почули у відповідь.

... Коли у райкомі комсомолу я попросив завідувачого відділом комсомольських організацій Юрія Градановича дати адресу кращого у районі КМК доярки, він без вагань назвав:

— Колгосп «Росія», МТФ № 4. Очолює КМК зафермо Марія Угрин. Раніше там було шестеро дівчат, а нині, здається, вісім. До речі, завтра раненько наш другий секретар їде у Перчунівську школу на Ленінський урок, то можете із ним підсидити.

У паспорті — він дбайливо підшитий у райкомівській папці — згаданого вище КМК записів небагато: прізвища шістьох дівчат, зобов'язання колективу і його результат за перший (!) квартал. («Детальніше вони самі про все розкажуть»).

Дівчата розповіли про себе, про роботу. КМК тут створено на початку нинішнього року. Створено формально. І як такого його тепер не існує. У райкомі про це не знають. Але це ще не головне, задля чого варто було б представникам райкому комсомолу відвідати молодих доярок Перчунового.

— Ми уже не знаємо, кому скажитися на погані умови праці, — каже Ганна Циколь. — За цих кілька останніх днів відчували, що доїти корів у зимку знову доведеться в'фудайках.

Ранки в кінці серпня несподівано видалися холодні. І доярки одразу згадали минулу пізню осінь, минулу зиму. Протяги уже зараз добре відчували, а що ж під кінець року буде? Дівчата ще пам'ятають, як у корівнику на зиму ставили подвійні вікна. Тепер же їх одиниць бракує шибок. Протікає стеля: якщо дощ — на голову капає, і в корівнику стоять калюжі. Взимку на горіще набивається сніг, і тоді у приміщенні можна робити коззачку. Не завжди у таку неgodу корови можуть напиться води — замерзає водогін. Дояркам більше шкода корів, ніж себе, але нічим зарадити не можуть. А ще дужче жа-

ляють тих теляток, які народжуються у пору морозів і хуртовин. Додається тоді морози ветеринарам — хворіють телята. («Та ще й придумав же хтось клітки для новонароджених телят поставити прямо проти візних брам. Наче зумисне!»).

Скаржились доярки і зафермою, і голові колгоспу. В. В. Стадніченко обіцяв зробити ремонт ферми (уже більше десяти років вона не ремонтувалася), але нині ясно — про це можна буде думати тільки наступного року.

Одна з молодих доярок ферми сказала, що такі умови праці змусять її шукати іншого місця роботи («Мені дороге моє здоров'я»). Нині у формально існуючому КМК п'ять доярок (у райкомі комсомолу гадають, що вісім). Може статися, що незабаром їх залишиться четверо.

Обліковець А. І. Красножон просила мене, щоб я обов'язково написав про Тоню Штоху і Ларису Карову. У передостанній своїй канікули майже ціле літо дівчата трудилися на фермі, кожна мала групу, добре справлялися із роботою. А ще зробили надією зовні привабливою — побилили її.

— Їхні матері також працюють у нас. Думаю, що дівчатка, як закінчать школу, придуть їм на зміну.

Ферма давно чекає зміни. Тому дуже хочеться, щоб нею в найближчий час стали Тоня і Лариса. Проте дозволю собі зробити висновок, цього може й не бути, якщо керівництво колгоспу не потрубить про доярок, про поліпшення умов їхньої праці. Тож, слово за господарниками.

В. БОНДАР,
спецкор «Молодого комуніста».
Добровеличківський район.

Біографія комсомольця Василя ТИМАРСЬКОГО по ки що вкладається в кілька рядків. Закінчивши восьмирічну школу в селі Червоному, Гайворонського району, вчився в Гайворонському СПТУ-5. Тепер працює в колгоспі «Мир», нуди повернувся після армії.

Нині Василь успішно трудиться на «зелених жнивах», доставляє з поля зелену масу швидко і без втрат.

Фото
В. ЗЕМНОРІЯ.

ЗМІНА ПОКОЛІНЬ

РОБІТНИКІВ НЕ ПОВИННА ПОРУШУВАТИ НОРМАЛЬНОГО ТРУДОВОГО РИТМУ. ПРО ЦЕ ТУРБУЮТЬСЯ В ЦЕХУ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ГАЙВОРОНСЬКОГО ТЕПЛОВОЗНОГО ДЕПО.

Чи так давно, кажучи звичне: «Молодь — наше завтра», не «завтра» ми бачили у віддаленій перспективі? А воно ось і на- стає.

Заступник начальника цеху по експлуатації М. П. Чернега має відомості про те, хто з машиністів і коли йде на пенсію. Останнім часом список цей подовжувався. Наприклад, на той рік залишати роботу 21 машиніст і помічник машиніста. Їх треба замінити кваліфікованими, умілими машиністами. Виробництво — тим більше залізниця — не футбол, де в разі погано спланованого процесу зміни покоління команду хіба полатують спортивні коментарі. Рахунок йде не на голи, а на державні карбованці.

Цю проблему в депо помітили не тоді, коли «поїзд відходить» і треба вдатися до екстремних заходів, а заздалегідь. В райкомі комсомолу мені теж говорили: в останні роки приплив молодих кадрів у тепловозному депо особливо помітний.

Вже сьогодні грамотно водять тепловози молоді машиністи комсомольці Дмитро Загороднюк, Анатолій Конопальов, комуніст Віктор Димит, Анатолій Горобень. І за ними — численний резерв на висування, ті, хто за рік-два очолять локомотивні бригади. Тепер вони переважно помічники машиністів — як ось Віктор Бойчук, якого нещодавно прийняли кандидатом у члени КПРС. Віктор уже набув кваліфікацію машиніста — закінчив курси в Одесі, в управлінні залізниць. І тих, хто хоч сьогодні може вести поїзд в рейс, хто має відповідну освіту, уже 12 чоловік. Ще шестеро повернуться із навчання до кінця року.

Це один шлях — робота помічником машиніста і сім місяців теоретичних курсів. Є й інший — робота слюсарем і два роки навчання (теорія і плюс чимала практика). Цією дорогою, як правило, вирушають ті, хто добре знається на техніці, але досі стоючих із залізницею не мав. Слюсарна практика, вважають у депо, є обов'язковою для майбутнього машиніста. Щоб стати грамотним спеціалістом, треба обов'язково знати машинну «середищу», неекскурсійним поглядом познайомитися із вузлами та механізмами. У кінці вересня повертаються в Гайворон машиністами нещодавні слюсари Володимир Олійников і Юрій Подосюнов.

— Теперішнім молодим машиністам багато швидше, ніж колись нам, доручають самостійно вести тепловоз, — розповідає машиніст-інструктор, комуніст Олександр Васильович Дякопук. — Наприклад, я прийшов на залізницю після училища у 1953 році і тільки через 14 років вперше вийшов у самостійний рейс. Тепер же цей часовий проміжок зменшується у 3—4 рази. Звичайно, молоді тепер і освіченіша, ніж колись були ми, і техніку краще знає. Але все одно в

такій ситуації дуже важливо знати юнакам — ще ко- ли вони їздили помічниками, або на практиці — емі- сивного? А воно ось і на- стоє, тактовного настанни- ка. Щоб круїний свого до- свіду вони швидко переда- вали тим, хто стає їхньою зміною. Як не і роблять у нас досвідчені залізничники Анатолій Якович Гераси- менко, Микола Пилипович Фішак, Володимир Дмитро- вич Осадчук, Володимир Дашкович Зятін.

— Вже доведено: в кін- ці вересня поїдуть в Одесу вчитися молоді помічники машиністів Іван Ходоровський, Григорій Грубий, Олександр Манченко, — розповідає М. П. Чернега. — Олександрів батько Євдоким Олексійович через два роки йде на заслужений відпо- чинок, про заміну собі по- турбувався заздалегідь. Олександр вчився на поміч- ника машиніста у Знам'ян- ському ТУ-2, має вже і трохи досвіду.

— До речі, є ще факти до теми «робітничі дина- стії», — продовжує розмову О. В. Дякопук. — У машині- ста Юрія Володимировича Подосюнова двоє синів: Геннадій працює у ремонт- ному цеху, а Юрій ось-ось закінчить навчання. Неда- во в день безпечної руху до- свідчений машиніст, кому- ніст Володимир Ісидорович Каленик передав символіч- ну рукоятку від тепловоза синові Валерію. Батькові п'ятдесят п'ять. Багато ро- ків водив локомотиви. Во- лодимира Ісидоровича я знаю давно, їздив з ним і помічником, і параником. Це хороший фахівець, чуй- на, приязна людина. Скіль- ки наших машиністів вив- чилися в нього...

Валерій від водив паровоз. Валерій закінчив тех- ніку, служив у армії, був помічником машиніста. Ко- муніст депо прийняв його в члени партії. Поки що Валерій водить маневровий тепловоз на станції Підго- родня. Йому ще бракує до- свіду. Але не прийде до- пом, залізничники вірять — Валерій повинен вирости в грамотного спеціаліста.

Отримування кваліфікації машиніста — тільки пер- ший шабел на дорозі до майстерності. Початківним присвоюють четвертий клас. А орієнтири у них — стати машиністами першого класу. Вже підвищили свою кваліфікацію на одну схо- дилку Анатолій Конопальов, Віктор Димит, Анатолій Го- робень, Володимир Шля- ховський. Треба працювати над собою, постійно вчитися — тоді і вміння прийде.

Ще кілька років тому процес омолодження тру- дових колективів був лише бажаний з огляду на май- бутнє. Тепер він уже дикту- ється безпристрасною еко- номікою — майбутнє па- стає. Звичайний ритм праці не порушується там, де яро кваліфіковану заміну стар- шим виробничникам потур- бувалися заздалегідь. Як у Гайворонському тепловоз- ному депо.

В. ДУДНО,
спецкор
«Молодого
комуніста».
м. Гайворон.

ОБЕРЕЖНО: БЕЗГОСПОДАРНІСТЬ

НЕ ДОПУСКАТИ ВТРАТ

Недавно комітет народного контролю, міський штаб «Комсомольського прожектора» і представники облэнергозбуту перевірили дотримання режиму економії паливно-енергетичних ресурсів на восьми підприємствах міста. Вони побували на заводі залізобетонних виробів тресту «Кіровоградськбуд», у виробничому об'єднанні «Кіровоградзалізобетон», комбінаті «Будіндустрія» обліжкоколосибуду, тресті «Кіровоградмашзавбуд», на меблево-му комбінаті, у тролейбусному управлінні, на молокозаводі та в рекламному комбінаті. Як виявила перевірка, тільки на чотирьох підприємствах за перше півріччя є економія електроенергії. На інших допущено великі її перевитрати.

На заводі залізобетонних виробів (головний енергетик Е. А. Бельченко) перевитрати за перше півріччя становлять 114 тисяч кіловат-годин, за що сплачено 2081 карбованець штрафу. Подібна картина і у виробничому об'єднанні «Будіндустрія» обліжкоколосибуду (головний енергетик П. В. Денисов).

У тресті «Кіровоградмашзавбуд» (головний енергетик В. І. Олексіє-

ко) також не займаються пошуком резервів економії. В чотирьох будівельних управліннях відсутні люди, які б відповідали за експлуатацію енергосистем. Тому трест постійно виплачує 34-процентні надбавки до основного тарифу тільки тому, що тут не проводиться систематичні заміри потужностей. Відсутній і облік витрат електроенергії, яка іде на опалення побутових приміщень. Великі втрати у зварювальних трансформаторах через відсутність обмежувача.

На згаданих підприємствах, як правило, неогрунтовані літими норми споживання електроенергії, її витрати на одиницю виробленої продукції вимірюються на око.

Як показала перевірка, групи народного контролю, «прожектористи» тресту «Кіровоградмашзавбуд», об'єднання «Кіровоградзалізобетон», заводу залізобетонних виробів тресту «Кіровоградськбуд» не ведуть пошуку резервів збереження паливно-енергетичних ресурсів, недовідають контролюють їх використання. Тому тут і допущені такі великі перевитрати.

С. ЗЯТІН,
начальник міського штабу «Комсомольського прожектора».

НЕСПОКІЙ

Гостро,
оперативно

реагують на кожне порушення внутрішньої і трудової дисципліни «прожектористи» Петріпсько-го райпобуткомбінату.

Вчасний початок і закінчення роботи, економія сировини і електроенергії — це закон для кожного, і зразкове ставлення до роботи молоді дозорці швидко пронагають.

А в останньому випуску стіпівки «КП» добре дісталось кільком молодим подіям, що прийшли на роботу в нетверезому стані.

У штаб «КП» входять Надія Титар та Ольга Проценко, очолює його швачка цеху по пошиттю верхнього одягу Лідія Овдій. Зі своїми комсомольськими дорученнями молоді виробничі справляються добре.

І. БОГУШ.

сміт Петроза.

Досвід молодих дозорців Кіровоградського заводу «Червона зірка» уже став надбанням багатьох штабів і постів «Комсомольського прожектора». Боротьба за зиску виробничу дисципліну, за випуск якісної продукції, за економію трудових і матеріальних ресурсів — ось на що нині особливу увагу звертають прожектористи.

Листівки «КП» випускають у кожному цеху. Частіше начальники цехових штабів збираються разом, аби обговорити результати останніх рейдів, вирішити спільно наслідки проблем, визначити теми рейдів на найближчий час.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

Пропонуємо комітетам комсомолу рекомендації по здійсненню операції «Зміна», яка проходить впровадженні вересня-грудня. Ці рекомендації, прийняті на зборах активу обласної комсомольської організації, допоможуть виявити причини плинності кадрів, поліпшити професійну роботу.

Ось що необхідно зробити комсомольським дозорцям:

Визначити, скільки молодих робітників, колгоспників, не забезпечені достатнім фронтом роботи по спеціальності, скільки з них зайняті на трудомістких та допоміжних роботах.

Виявити працівників, які

„ДЕСАНТ БЕРЕЖЛИВИХ“

Останнім часом активізувалась діяльність молодих дозорців нашої області. Цьому сприяли обласний огляд-конкурс роботи штабів і постів «Комсомольського прожектора» і збори активу обласної комсомольської організації.

Нині з творчим зав'язанням, цілеспрямованістю й ініціативою працюють штаби «КП» кіровоградського заводу «Червона зірка», Олександрійської фабрики діаграмних паперів, Світловодського заводу чистих металів і виробничого об'єднання «Дніпроенергобудінсгрія», колгоспів «Дружба» Олександрійського, «Мир» Гайворонського районів та інших.

Сьогодні комсомольці області беруть активну участь у пошуку за економію і раціональне використання паливно-енергетичних ресурсів. «Десант бережливих» за короткий час «висадився» на багатьох підприємствах, у колгоспах і радгоспах. Ефект його роботи уже сьогодні можна сказати, значний.

Наведу кілька прикладів.

«Прожектористи» об'єднання «Олександріявугілля» на фабриці «Байдаківська» виявили чимало недоліків. У механічному цеху, приміром, протягом цілої години вхолосту працював токарний верстат з двигуном потужністю 20 кіловат, без потреби горіли шість лампочок по 200 ват. На проїжджій частині складу фабрики валилось близько 60 метрів силового кабелю (вартість одного кілометра кабелю — 5800 карбованців). У дробильносортувальному відділенні понад годину «на вітер» працювала система «грохот-дробилка — грохот» потужністю 340 кіловат. (Як виявилось, таке буває при несвочасному постачанні вугілля. Диспетчер у такому випадку повинен

контролювати роботу механізмів і виключати їх при відсутності навантаження на систему).

Чимало електроенергії недбало витрачається на шахті «Верболозівська». Під час перевірки виявилось, що на поверхні вдень горіла чотирикіловатна гірлянда, без потреби світилося чимало лампочок загальною потужністю 15 кіловат у цехах.

Після сигналів «КП» на нерациональне використання електроенергії вказано начальникам цехів шахти. Контроль за витратою електроенергії тепер здійснюватиме відповідальна особа. В адміністративному порядку вказано також начальникам цехів і служб фабрики «Байдаківська».

Боротьба за економію — завдання № 1 комсомольської організації району. Цього ж об'єднання. Комсомольці впровадили особисті листи економії. За липень — серпень групкомсорт комсомольсько-молодіжного колективу електроцеху Анатолій Матяж записав у свій лист 192 кілограми зекономленого електроенергії. Тетяна Кузьменко — 180 кілограмів.

Зовсім недавно колектив розрізу «Морозівський» піддався різкій критиці за перевитрату електроенергії. Комсомольці серйозно поговорили про те, як виявити джерело перевитрат енергії, як запобігти марнотратству, як раціонально використати кожен кіловат. Молоді дозорці спільно з народними контролерами звернули увагу на роботу багатопривідного стрічкового конвеєра з трьома двигунами і дійшли висновку, що двигун потужністю 500 кіловат працює вхолосту. При виключенні ж його підприємство отримує значну економію, яку чекало підрахувати.

Під час походу молоді дозорці Кіровоградщини збагатились передовим досвідом по організації змагання за економію паливно-енергетичних ресурсів, рекомендуватимуть його для впровадження іншим комсомольським організаціям.

Так, молоді залізничники комсомольсько-молодіжної колонії імені 60-річчя комсомолу України (керівник Г. І. Стрюченко, секретар комсомольської організації В. Литвиненко) за липень понад план перевезли більше 60 тисяч тонн народного господарських вантажів, заощадили при цьому 76750 кіловат електроенергії. Більше 50 тисяч кіловат зекономили КМК, де секретарем комсомольської організації О. Вихристюк.

«Прожектористи» виявили й узагальнили досвід знайомих залізничників. За рахунок чого вони добиваються цієї економії? За рахунок максимального використання кілометрічної енергії поїзда, раціонального управління гальмами, своєчасної подачі піску у гальмівну систему, хорошого знання профілю шляхів.

Дозорці підраховували, що на зекономленій двох комсомольсько-молодіжними колонами енергії можна провести 15 поїздів маршрутом Знам'янка — Миронівка (довжина маршруту 160 кілометрів) і перевезти додатково 55 тисяч тонн народного господарських вантажів.

Незабаром підбиватимуть підсумки роботи «Десанту бережливих» на засіданні бюро обкому комсомолу, активні учасники будуть представлені до нагородження.

А. ЧЕКМЕНЬОВ,
заступник голови обласного штабу «Комсомольського прожектора».

Щоб позбутися плинності

ДОЗОРЦЯМ
НА ЗАМІТКУ

не виконали норм виробітку за два місяці, котрі передували перевірці, і визначити причини цього. Чи допомагали молодим робітникам наставники, школи передового досвіду? Який середній процент виконання норм молодими робітниками порівняно з середнім процентом виконання норм усіма працівниками підприємства.

Визначити, скільки кращих передовиків і новаторів виробництва із числа випускників МПТУ, стали членами бригад комуні-

стичної праці, скільки борються за звання ударника комуністичної праці. Скільки є комсомольсько-молодіжних колективів?

Порівняти середньомісячний заробіток молодих робітників, колгоспників із заробітком кадрів виробничників, виявити недоліки в організації праці, факти порушень у нарахуванні зарплати молодим робітникам.

Виявити молодих виробничників, що підвищили свою кваліфікацію, чи є для цього умови (гуртки, курси), чи навчаються ро-

бітники у загальноосвітніх школах, технікумах і вузах, чи користуються підйомом під час навчання.

Проаналізувати як організовано культурно-побутове обслуговування і харчування молодих виробничників; скільки випускників МПТУ тренуються у спортивних секціях і входять до складу спортивних команд того чи іншого колективу.

Виявити, скільки молодих робітників, мають стягнення за порушення правил внутрішнього розпорядку та аморальні вчинки.

У пошуку—

раціоналізатори

Більш досконалим у управлінні стає автомобіль «Запорожець». У його останніх зразках застосовано принципово нову конструкцію ущільнення вазелі передньої підвіски, винайдену молодим конструктором автозаводу «Комунар» Миколою Рибалком. Її впровадження не тільки підвищило надійність і якість мікроіграшки, а й знизало трудомісткість виготовлення, дало змогу зекономити значну кількість високоякісної сталі. Річний економічний ефект становив 172 тисячі карбованців.

У технічній творчості, спрямованій на скорочення частки ручної праці, беруть участь сотні молодих автозаводців. Кожен з них — раціоналізатор, займається в одній з 22 шкіл молодого раціоналізатора, які діють на підприємстві. Щороку на заводі проводяться конкурси на кращого молодого винахідника, кращого комсомольського організатора по науково-технічній творчості молоді. З початку нинішнього року економічний ефект від впровадження пропозицій молодих комунарів становив понад сто п'ятдесят тисяч карбованців.

А. ГОЛОВІН,
кор. РАТАУ.

Девіз—творчість

«Ударний будови — ударні темпи!» — під таким девізом працюють монтажники-верхолази молодіжної бригади В. Литвинчука, які споруджують новий складально-виробничий цех на харківському моторобудівному заводі «Серп і молот». Тут у 1983 році постане масовий випуск двигунів-спалювачів для зернових комбайнів, які будуть у півтора рази продуктивніші від нинішніх.

Робітничу спритність, технічна кмітливість помітно прискорюють справу. Так, верхолази основні свою роботу ухитряються робити... вгору. Це стало можливим завдяки максимальній точності, з якою новатори встановлюють горизонтальні опори, до яких потім кріпляться багатометрові стовпи.

Порадившись з інженерами, члени молодіжної бригади виснажили ще одну раціоналізаторську пропозицію. Вони вирішили приміряти підйомну дорогу до сталевих ферм не на багатометровій висоті, як передбачено проектом, а на землі, за принципом конвеєра. Укріплені башки потім будуть встановлені під дахом потужним підйомним краном. Це дасть можливість вивільнити від нелегкої праці сотні робітників, скоротити строки будівництва, підвищить надійність монтажу. Творчість новаторів допоможе спорудити за прискореним графіком величезний корпус площею понад п'ятдесят квадратних метрів.

М. ХАБІНСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

Харків.

СПОГАД

Корчагінці вісімдесятих

У колгоспі імені Леніна Знаменського району успішно трудився студентський загін комуністичної праці «Корчагинець» Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

Ідея його створення виникла на факультеті іноземних мов у дні роботи XXVI з'їзду КПРС. Тоді на загальних комсомольських зборах студенти постановили створити на своєму факультеті студентський загін. Всі зароблені кошти вирішили перерахувати до Фонду миру.

Конкурс за право стати бійцем «Корчагінця» був солідним: із 40 заяв необхідно було відібрати лише 28 — кращих із кращих студентів. З нетерпінням хлопці і дівчата чекали літа, щоб випробувати свою витривалість, силу волі, і навіть, коли хочете, мужність.

У Суботців студзого-півців чекали. До їхнього приїзду серйозно готувалися. Відразу виділили своїм поміщикам двоноверховий будинок, забезпечили усім, чого вимагав нормальний ритм життя.

І от, нарешті, перші трудові будні. Вони спиналися із початком життя у

господарстві. Безперервним потоком надходило зерно на колгоспний тік. А тут біля нього поралася дбайливі студентські руки. Тріскотіли зерноочисні машини, павантажувачі, транспортери. Весь колгосп і корчагінці жили за єдиним розпорядком: по — тік — елеватор. Щоб остигнути якомога більше зробити, рада загону створила дві бригади. Першу очолила Оля Ветрова, другу — Валя Харченко. Ось кілька моментів із змагання бригад:

22 липня. Попереду бригада № 1. Її члени встановили трудовий рекорд — розвантажали 15 автомашин із зерном, закатагували 500 центнерів хліба. Відзначилися Людмила Коваленко, Олена Жуковська, Тамара Гордєвська.

24 липня. Лідирує бригада № 2. Закатагували 500 центнерів ячменю, очисили 8 тонн гороху. Переможці дня — Валентина Бірзова, Людмила Ткачова, Світлана Фесун, Галина Помазан.

Фінішували хлібні жнива, але робота в селі ніколи не припиняється. У колгоспному саду досі гали яблука, груші. Тому невдовзі студенти пере-

йшли і на цю ділянку роботи.

— Ми спочатку навіть сміялися, коли назвали нашу дівчу форму, — розповідають дівчата. — Ну, кіба важко назбирати кожному п'ятнадцятихлібів фруктів за день, коли всі дерева обжигали від плодів! Але завдання виявилася непростим. Тож у перші дні було не так легко, як здавалося на перший погляд. Та соромно йти з роботи, не виконавши норми. Тому робочий день часто ще продовжувався на кілька годин. Бо «Ні дня без виконання норми» — такий закон корчагінців.

— Тільки не подумайте, що наші хлопці та дівчата лише працювали, — каже командир загону Тетяна Мізін. — Часто наші лектори і політінформатори виступали перед жителями села. Регулярно виходили номери стішної газети «Корчагинець». Валя Бірзова, редактор, людина весела, товариська і падає: чайно спостережлива. Вона вміє дуже дотепно, але досить делікатно нагадати комусь, що треба обов'язково вставати раніше на зарядку, не заніжуватися на вечерю і допізна не затримуватися біля річки. Ці маленькі порушення ви-

світлювалися у сатиричних додатках до газети «Гачок», «Дзеркало», «Бджілка».

Юні жителі Суботців з нетерпінням чекали своїх нових вихователок і старших друзів Люду Ткачову, Вадю Харченко, і Світлану Фесун. Дівчата, вийждаючи на роботу в студзого, приносили з собою все необхідне для лялькового театру. Тому малеча завжди з цікавістю дивилася вистави і про Червону Шапочку, і про Колобка, і про Котика з Півником. А ще дітям дуже подобалося, як «тюті студентки» розповідали їм казки і читали книжки, цікаві-прецікаві.

У студзого-півців члени «Корчагінця» не тільки працювали, а й училися... Так, саме училися. Бо щодня білці годину-другу читали вірші і розмовляли, тільки англійською мовою.

Минуло літо. Будзого-півські турботи змінилися звичним розмірним життям. Але випадок момент, коли вони замислялися, згадують і п'єдуть розмову про те, чого вже не забудуть.

О. СКИРТАНЬ,
студентка факультету журналістики Київського держуніверситету.

Про радянську жінку-трудівницю, про її справи і турботи, про кохання, яке невідомо змінює людину, на Київській кіностудії імені О. Довженка знімається фільм «Капітан» за сценарієм Георгія Шевченка. Режисер-постановник фільму — Андрій Бенкнердорф, оператори-постановники — лауреат Державної премії СРСР, заслужений діяч мистецтв УРСР Михайло Чорний та Борис Мясников, художник — Наталія Ансьонова.

У картині зайняті відомі артисти театру і кіно. В головних ролях — народна артистка РРФСР Тетяна Дороніна, народний артист РРФСР Микола Пастухов, артисти Леонід Яковський, Олександр Аржеловський і московський школяр Максим Пучков.

На знімку: Тетяна Дороніна в ролі Марії.

Фото О. БОРМОТОВА.

(Фотохроніка РТАУ).

— Іменем Української Радянської Соціалістичної Республіки...

Слова долинали наче здалеку. Даниїл повними болю очима дивився у вікно, за яким живе, уявляючи літній різнобарв'ям місто. Яким буде вирок, хлопець знає, адже по статті 72 кримінального Кодексу УРСР його судять вдале. На серці по-решньо. Здавалося б, зараз настане полегкість — він, Даниїл Костевич, не пішов асупереч богу, не порушив його заповіді. Ієгова заборонив йому брати в руки зброю, і Даниїл відмовився йти до лав Радянської Армії.

— Що я поганого зробив? — Б'ється у скронях думка. І хлопцеві стає дуже жалко себе.

Його з дитинства вчили свято вірити словам пророків, жити, як вони скажуть. Так він і живе. Тільки чомусь усе частіше спадає на думку, що наставники йому чогось не договориють.

Так, ні Даниїлу Костевичу, ні Олегу Турчину, ні Івану Приймаку — нікому з тих, хто опинився на лаві підсудних, не відомі справжні цілі єдинозвірців, які підбурили їх до порушення радянського законодавства. Хлопці поки що не уявляють усіх розмірів лиха, яке з ними скоїлося. Вони вважали себе героями-мучениками, хоча фактично стали на хиткий шлях зради. Даниїл, Олег та Іван — чергові жертви підступного і ненажерливого бога Ієгови та його слугжителів, які благословляють зрадників Батьківщини, підтримують військових злочинців, вбивць, грабіжників. Вигаданий Ієгова скуповує їхні душі, розпалюючи за прихильності до себе свого роду індульгенціями — «відпускає» їм усі гріхи. Ловці

людських душ, які виступають від його імені, заманоють у тенета й тих, на чий совісті немає ще плям — вони з'являються пізніше, коли людина, залутавшись у цих тенетах, починає виконувати настанови і розпорядження керівників Ієговістського центру, який міститься за океаном — у Брукліні.

Ось один такий приклад. На «Червоній зірці» працює Валентин Вітчук, один з ватажків кіровоградських Ієговістів. За ним закріпилася «слава» релігійного фанатика — так уже він обрид робітникам своїми розмовами на релігійні теми. І не тільки на релігійні. В. Вітчук нашіпує батькам, щоб вони не дозволяли дітям вступати до піонерської організації, до комсомолу, не пускали синів на службу в Радянську Армію. Такі дії носять відкритий антигромадський характер.

Серед «братів» по вірі В. Вітчук вельми авторитетна особа. Та майже ніхто з цих «братів» не знає минулого «праведного» Валентина. А йому є що розповісти: за свої 29 років тричі відбував покарання за крадіжки та хуліганство. А тепер настає на шлях «істини» своїх єдинозвірців. Так, скажімо, він став духаним наставником Олега Турчина, слюсар-ремонтника заводу «Ремпобуттехніка». До якого часу той мешкав на квартирі у Вітчюка. Добре засвоївши, що Ієгова будцімто все прощає і показує ніколи не пізно, вирішив робити невеличкий «бізнес». Разом із своїм приятелем він став брати у замовників на ремонт друкарські машини, не випилюючи при цьому казанці. Гроші за ремонт осідали в кишенях

«бізнесменів». Потім Олег поклявся, але грошей державі не повернув. Пригадається зустріч із цим хлопцем. Він не без задоволення розповів про те, як вирішив стати на шлях «істини». Це рішення при-

Атеїзм

ЩО ПІД ОВЕЧОЮ ШКУРОЮ?

йшло до нього саме в той момент, коли він одержав повістку з військкомату.

— І я вирішив не брати в руки зброї. Це суперечить божій заповіді.

Дозелось йому заперечити. Адаже серед заповідей немає, скажімо, такої, як «не бери в руки зброю», чи «не йди до армії». Більше того, один з релігійних журналів писав: «Служінням Батьківщині є сумлінне несення християнином військової служби, у даному питанні двох думок бути не може. Християнин, який любить свою Батьківщину, повинен захищати її із зброєю в руках. Бути таким, як сотник із Капернаума (Мф: 5—10) і сотник Корнелій із Кесарії (Діян. ап. 10: 1—2)».

Виходить, справа не у біблійних заповідях, а в

Пояснення цьому ми знаходимо у виданих Бруклінським центром численних інструктивних вказівках, в яких підкреслюється, що головним у змісті проповідей повинні бути не тексти Біблії, а коментарі до них слуг Ієгови. І тим, хто дотримуватиметься цих далеко не священих писань, заоканські богослови обіцяють життя у тисячолітньому царстві Ієгови.

З їхніх вказівок витікає, що можна не дотримуватись деяких заповідей, зокрема «не лжесвідчити» не обманюйте один одного». Ієговістський журнал вчить: «Доки вівці живуть серед вовків або зустрічаються з ними, повинні поводитись обережно, як змії».

Бруклінський центр закликає до суворої кон-

спірації (про неї у Біблії немає ані слова). Та конспірація потрібна перш за все для того, щоб віруючим не стало відомо про те, що Ієговістська організація у Брукліні давно вже перестала бути чисто релігійною і стала займатися питанням політики. Доказ тому — макулатурні видання, які потрапляють до нашої країни контрабандним шляхом і містять у собі наклепи на радянську дійсність, закликати не визнавати радянського законодавства. А щоб рядові свідки Ієгови не розгадали часом справжніх намірів заоканських ідеологів, їм пропонують за ідеал убогий духом індивідуум: «Блаженні убогі духом, бо їхнє є царство небесне» — пише Ієговістський журнал.

Олег Турчин та Іван Приймак уже досягли цього «ідеалу».

На моє запитання, кого з радянських письменників він може назвати, Турчин відповів:

— Льва Толстого. Що він написав? «Муму», здається, чи «Війну і мир»...

Коментарі тут, мабуть, зайві.

Я звернувшись до Івана Приймака із запитанням, чим він захоплюється. Хлопець довго дивився на мене очима, повними щирого здивування. Потім сказав:

— Біблію.

— Мета вашого життя?

— Досягти царства Божого, яке настане після Армагеддону.

— Що таке Армагеддон за Біблією?

— Не знаю...

Стає зрозумілим, чому Ієговістські ватажки називають свою паству «вівцями». Їм зручно спочатку припинити моральний розвиток людини, привчити її не думати, а потім

уже стригти вовну. Скільки презирства до самої людини міститься у цій тактиці!

Слюсар-ремонтник кіровоградського заводу «Ремпобуттехніка» Олег Турчин і робітник заводу «Червоної зірки» Іван Приймак та Даниїл Костевич опинилися на лаві підсудних. Вони ачинили злочин.

Тільки чомусь шкода цих трьох молодих людей. Хлопці стали маріонетками, що стрибають під музику, яку награв Бруклінський центр. Стрибають, навіть не здогадуючись, що для Ієговістських проповідників вони — «вівці». Даниїл Костевич широкі вірять, що, відмовляючись йти в армію, він робить добру справу, тим самим бореться за мир. І не

знає, що журнал «Сторожова башта» писав: «Чим ми можемо тепер повірити, що він (Ієгова) допустить загальне роззброєння, щоб здійснити спасіння людей і добробут людства? Ні...» А якщо Ієгова не допускає цього, то й не слід боротися за зброю ядерної зброї, за загальне роззброєння. Не випадково атомний психоз, який розпалюється реакційними колами країни агресивного блоку НАТО, і пропаганда Ієговістами війни Армагеддону доповнюють одне одного.

Це саме з вини «духовних наставників» два з половиною роки ростиме без батька дитина Даниїла Костевича, яка має з'явитися на світ; соромлячись за сина, ховає очі від односельців батько Івана Приймака, колишній фронт...

Та скільки б не ховалися Ієговістські вожакі під овечу шкуру, надто вже рано стричать з-під неї сирі вовчі вуха.

О. АНОХІНА.

Котилося

«п'яте колесо»

Давайте завітаємо до залу, де засідає адміністрація «ПК».

Тут кипить робота. Бо інакше не можна. В. Бонтиш, не закінчивши сезонний ремонт «колеса», терміново виїхав до теплового моря. А П. Свистун зовсім закрутився. До того ж його і «Феномена» мало не загнали мухи. На щастя, вчасно приїхав з гвардійного від'їждження у Крим Анатолій Курганський. Як ви здогадуєтеся, він там здорово загорів і змінив. Та ще й втратив добрячий шмат своєї горезвісної серйозності. Скориставшись з цього, адміністрація наотмість підкинула йому шмат роботи.

«Якби ми менше говорили, а більше малювали!» — цей афоризм належить нашому художникові С. Куйбиді. Цього разу він разом зі своїм колегою Д. Безугловим вирішив зробити власний внесок у боротьбу людства з мухами — цим бичем XX століття. Тож за весь час Станіслав лише один раз відкрив рота, щоб патетично вигукнути: «Заглушимо шкідливі виробничі шуми дружинним сміхом!»

Найпершими його почули А. Куманський та В. Поліщук. І почали дружно сміятися один з одного.

А П. Свистун у цю саму мить гірко заплакав. Йому було широко жаль нашого доброго веселого зайця, з яким обійшлися як з тією кицею, за яку «понар» сметанку злизав, а на неї, кицю, сказав...

ПО СЛІДАХ «ПК»

«ЕКСПРЕС ПО-ЧЕРЕПАШОМУ»

Відповідь на критику, вміщену у минулому випуску «П'ятого колеса», надіслав директор кировоградського ресторану «Весна» М. Е. Смілянський. Він повідомив так:

«В замітці «Експрес по-черепашому» дуже справедливо критикують роботу колективу працівників

ресторану «Весна», котрі повільно обслуговують відвідувачів експрес-обідами. Газетна стаття обговорена на виробничій нараді офіціантів ресторану. Критика визнана правильною. Вирішено з метою поліпшення сервісу перейти на бригадний метод обслуговування відвідувачів».

БУДЕ ТУМАН

Так вирішили жителі будинку № 13 по Криворівній вулиці, почувши о п'ятій годині ранку з вікна квартири синоптика О. Б. Манщика: «... Туман яром, туман долиною».

З ТРУДОВИХ БУДНІВ

Великих успіхів добився молодий спеціаліст Л. Дацюга. За серпень

він розв'язав у робочий час 300 кросвордів — це вдвічі більше, ніж було у липні.

РЕКОРД

Новий особистий рекорд встановив дискбол Д. Грамофонов. Він прослав диск вокально-інструментального ансамблю «Дуже веселі хлопці» на цілій метр далі, ніж не-

ЩО? ДЕ? КОЛИ? ДЛЯ ЧОГО?

задого перед цим — диск ВІА «Співаючі акакалі».

БАБИНЕ ЛІТО

Нарешті настали канікули для баби Федори. В кінці серпня її внуки розіхалися на навчання.

В. ПОЛІЩУК.

с. Підзисоке

Новоархангельського району.

СПОРТКЛУБ «ПК»

І встигли

В гастроном

У Аушті прямо з пляжу. Через стадіон «Спартак» бігло двоє хлопців.

Мабуть, тренувалися так. Звідкись ще один.

Із животиком тугим — Мабуть, теж любитель спорту.

Кинувся хутко навздогін. Ой же й прудко вони бігли.

На рекорд ішли гуртом! І до сьомої ще встигли.

У найближчий гастроном.

Анатолій КУРГАНСЬКИЙ.

ХОЧ ВИ НАМ І ПИСАЛИ

ПРИЗ ЗАЛИШАЄТЬСЯ У ЗАЙЦЯ

Ще ніколи наш веселий заєць не лаявся так, як цього разу. Це тоді, коли, перебираючи власну полку, наткнувся на листи В. М. та Н. П. (обоє живуть в Кіровограді). Перший з них лише (цитуюмо дослівно):

«Чем придумувати поділи под него, лучше бы (фотоохотник) В. Касюк вбил своего зайца фотоапаратом...» А друга мрійливо додає: «Якби цього чудового зайчика переїхало «П'яте колесо»... Він би тоді не сміявся».

На щастя, таке, прямо скажемо, жахливе почуття гумору виявилось лише у гумору виявилось лише у цих двох «гумористів». Бо М. К. Поліщуку з Коміа-

нського, Аллі Шевченко з Олександрійського, Н. Курчак з Долинського районів та багатьох-багатьох інших наш заєць широким сподобався. Але, на превеликий жаль, вони забули, що відповідь на запитання — що спільного між «П'ятим колесом» і веселим зайцем? — повинна бути, по-перше, дуже дотепною, по-друге — неабиякою, по-третє — законною. Так що питання залишається відкритим. А приз поки що буде у зайця. Адміністрація все ще має категоричний намір вручити його авторіві зай - най - найдотепнішій відповіді.

З ПОБАЧЕНОГО, ПІДСЛУХАНОГО

Не бачила

— Олю, а чому ти, коли цілуєшся, очі замилюєш? — запитав хазяїн.

— А для того, щоб, коли мама запитав: «З чим ти цілувалася під дуком?», я б могла із сучасною совістю сказати: «Не бачила».

Чия дитина

Міліціонер запитав хлопчика, який заблудився:

— Ти чий? — Тато каже, що мамин, а мама каже, що татів, — відповів малий.

Повідомив

А. КУМАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

Тут сьогодні не чути звичайного багатоголосого гамору. Зате гумору скільки завгодно. Тож насолоджуйтесь рідкісною у наш неспокійний час тишею і дивіться. Без слів.

Сміятися дозволяється. Для вас малювали С. КУЙБИДА та Д. БЕЗУГЛОВ.

НАШ ВЕРНІСАЖ

Зашкодили канікули

Чому чемпіон області Ігор Нечай на чемпіонаті України був аж 32-м!

ЕМПІОНАТ України із спортивною гімнастикою, що недавно закінчився в Хмельницькому, був чи не найважливішим для збірних областей республіки та міста Києва. Тут підсумувалися результати нашої роботи за минулий навчально-спортивний рік. Якщо не робити глибокого аналізу, то на перший погляд у представників Кіровоградщини показники непогані. У першій групі вони зайняли шосте місце, випередивши спортсменів Одеської, Львівської, Ворошиловградської, Запорізької та інших областей, де є великі гімнастичні центри. А минулого року наша збірна була лише на 8-му місці.

Але це ще не успіх. Загальнокомандний результат поліпшився за рахунок сходження чоловіків, котрі з дев'ятої сходинки перемістилися на сьому. Цей невеличкий стрибок пояснюється не тим, що зросла майстерність місцевих гімнастів. Нас вивчили новачки, що приїхали навчатися на фанулет фізичного виховання ледісти-туту. Проте в особистому заліку наші вихованці дуже далекі від лідерів. Чемпіон області 1981 року майстер спорту Ігор Нечай був аж 32-м із 65 учасників. А Віталій Арсеньєв — 33-м. У решті наших спортсменів результати ще нижчі.

Підвели нас гімнасти, котрі з четвертого місця «перестрибували» на восьме. А в особистій першості у фінал з багатоборства зуміли пробитися лише Людмила Бутенко та Наталія Азімова. Перед останнім видом

програми Бутенко, виконавши невелику комбінацію на брусьях, перемістилася з дев'ятої на вісімнадцяту. Н. Азімова була тільки 24-ю. В кінці турнірної таблиці імена І. Вященко, І. Халіної, В. Усанової та А. Цибульської. Так неважко ці юні спортсмени ще не виступали на турнірах республіканського масштабу?

Що ж сталося? ПЕРЕДУСІМ на результаті вплинуло те, що спортсмени влітку пішли на канікули і перед серпневими змаганнями не тренувалися. А чемпіонат республіки проводився саме в цей період з тим, щоб гімнасти не робили перерви навіть улітку. Проте керівники добровільних спортивних товариств, тренери забули про

це і разом із спортсменами взяли відпустку. Тільки Н. Азімова та Л. Бутенко приходили у спортивний зал. Але їхні заняття були не досить інтенсивними. Тут, на чемпіонаті України, Бутенко не вистачило 0,8 бала до виконання нормативу майстра спорту. Якби ж улітку вона не зменшила обсягу тренувань, її б чекав успіх.

У ході командної боротьби гімнасти Кіровоградщини після п'яти видів програми були третіми. Потім два нульових очка І. Халіної та А. Цибульської в опорному стрибку перемістили команду на восьме місце. І вище кировоградці піднялись уже не змогли. Знову ж таки з тих самих причин — не тренувалися на за-

лучному етапі підготовки до республіканського турніру. Та й першість області ми провели невчасно. ПАРАЛЕЛЬНО з чемпіонатом України проходили другий тур розіграшу Кубка надії. На цьому етапі розігрувалася першість у деяких видах багатоборства. Тут наша юна гімнастка Світлана Перевозник несподівано виступила на колоті та брусьях і отримала бронзову нагороду. Медалісти такого ж гатунку відзначені і її тренери Е. І. Нечай та Л. П. Януковська. Правда, вони чекали більшого від своїх вихованців. Отже, знову не реалізовано можливостей, задуми наставників юних спортсменів не підтвердилися конкретним кінцевим результатом.

Тепер на черзі старту III спортивних ігор молоді України. Той багач, що має нашу збірна і окремі гімнасти, нас засмучує. Від тренерів ми вимагатимемо якісного показника в роботі з вихованцями. І юні спортсмени повинні набратися впевненості, сміливості. Навантаження на тренуваннях має бути максимальним. А кожне заняття слід проводити творчо, на науковій основі.

М. ГАСМАН, голова обласної федерації спортивно-гімнастики.

III СПОРТИВНІ ІГРИ МОЛОДІ УКРАЇНИ: НЕРОЗВ'ЯЗАНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕД СТАРТОМ

«ОКЕАН» — «ЗІРКА» — 0:2

Більшість клубів другої ліги закінчилися провести в довший арбітр Борис Колосов з Дніпропетровська по-но десяти — одинадцять матчів. Це немало, щоб вистігти історичні корективи у турнірну таблицю п'ятої української зони. Тридцять п'яті ігрові дні прозодив 3 вересня. «Зірка» в Керчі мріялася силами з «Океаном». Нагадаємо, що в першому колі кировоградці на своєму стадіоні зазнали поразки (0:1) від спортсменів міста-героя.

Цього разу гості мали на меті відігратися. Вже з перших хвилин вони діяли швидко, довго контролюючи м'яч. Кілька ударів з великої відстані робить Юрій Касюк. Це була піби проба того, на що здатний голкіпер господарів. На двадцять п'ятій хвилині Федір Студінов добивається успіху і виводить свою команду вперед. Окріпленим, кировоградці ще більшими силами переходять у наступ.

Піде тридцять п'ята хвилина. Після удару Сергія Ралоченка на табло появ-

ляються цифри — 2:0. Голі забилися в довгий арбітр Борис Колосов з Дніпропетровська по-казав на центр поля. Але його помічник підняв прапорця, мовляв, грається турнірну таблицю п'ятої української зони. Тридцять п'яті ігрові дні прозодив 3 вересня. «Зірка» в Керчі мріялася силами з «Океаном». Нагадаємо, що в першому колі кировоградці на своєму стадіоні зазнали поразки (0:1) від спортсменів міста-героя.

Після відпочинку територіальна перевага знову була на боці наших земляків. Та збільшити рахунок їм не вдалося, бо швидкоплинне діяли захисні лінії моряків. «Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, І. Черненко, М. Голік, О. Сміченко, В. Воронцов, Ф. Студінов (В. Тарасов), Ю. Касюк, В. Димов, С. Ралоченко, В. Самофалов, О. Алексєєв (С. Гли-зенко, Ю. Шейбак).

В. ШАБАЛІН.

З. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оповіщення — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; нортаторської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у півторці, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видвицтва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни 2.